

ถอดบทเรียน

โครงการมนุษยศาสตร์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการประกันคุณภาพการศึกษา
ครั้งที่ 3

หัวข้อ แนวทางการบริหารหลักสูตรสู่คะแนนประเมินระดับดีมาก

วิทยากรโดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศดานนท์ วัตตธรรม รองคณบดีฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพการศึกษา
ในวันพฤหัสบดีที่ 9 ธันวาคม 2564 เวลา 12.30-16.30น. ในรูปแบบออนไลน์

แนวทางการบริหารหลักสูตรสู่คะแนนประเมินระดับดีมาก

1. ด้านผลที่เกิดกับนักศึกษา

แนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อเพิ่มผลงานนักศึกษา

- การจัดกิจกรรมสมรรถนะรายชั้นปีให้แก่นักศึกษา
- การเชื่อมโยงกับรายวิชาเรียน เช่น รายวิชาระเบียบวิธีวิจัย รายวิชาสัมมนา หรือรายวิชาอื่น ๆ เพื่อให้ นักศึกษาผลิตผลงาน นวัตกรรมใหม่ ๆ และองค์ความรู้ใหม่ ๆ
- จัดหาเวทีให้นักศึกษาเพื่อเข้าร่วมการประชุมวิชาการและการแข่งขันทักษะวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้โอกาส นักศึกษาแสดงศักยภาพของตนเอง
- การส่งผลงานของนักศึกษาในการประชุมวิชาการต่าง ๆ ควรศึกษาข้อกำหนดของการประชุมวิชาการ เช่น เงื่อนไขเวลาในการตีพิมพ์วารสาร คุณภาพของผลงาน ปีการศึกษาที่ลงวารสาร และดูผลงานฉบับย้อนหลังว่า เคยมีการส่งผลงานของนักศึกษาปริญญาตรีตีพิมพ์หรือไม่ เพื่อการวางแผนช่วงเวลาในการเผยแพร่ผลงานของ นักศึกษาในการประชุมวิชาการต่าง ๆ

2. ด้านคุณภาพอาจารย์

การวางแผนล่วงหน้าของอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญต่อผลคุณภาพอาจารย์ มีการพูดคุย ระหว่างอาจารย์ประจำหลักสูตร มีการผลักดันและอำนวยความสะดวกในการขอผลงานทางวิชาการ

แนวทางการบริหารหลักสูตรเพื่อเพิ่มคุณภาพอาจารย์

- ลดภาระงานอื่นนอกเหนือจากภาระงานหลักของอาจารย์ประจำหลักสูตร ให้อาจารย์ทำผลงานทาง วิชาการมากขึ้น
- มีแผนบุคลากรของอาจารย์ประจำหลักสูตร มีการติดตามในการขอผลงานทางวิชาการ เพื่อให้เป็นไปตาม แผนที่ตั้งไว้
- ควรให้อาจารย์ประจำหลักสูตรแจ้งความจำนงในรายวิชาที่จะขอผลงานทางวิชาการ เพื่อหลักสูตรจะได้วาง ระบบให้อาจารย์ผู้สอนรับผิดชอบรายวิชาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

- ในการเขียนบทความวิจัย บทความวิชาการ และตำรา เพื่อยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ ควรใช้ภาษาที่ชัดเจน เขียนครอบคลุมวัตถุประสงค์ ผลการศึกษาตอบโจทย์ครบที่ตั้งไว้ตามวัตถุประสงค์ มีการอภิปรายผล โดยเรียบเรียงผ่านกระบวนการคิดของผู้เขียน ประมวลเอกสารอ้างอิง โดยมีงานอื่น ๆ มาใช้ประกอบ เพื่อให้มีน้ำหนักเพียงพอในผลงานและผลงานมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

3. ด้านการทวนสอบ

การทวนสอบ มีดังนี้

1. การทวนสอบ มคอ. 3 และ 5 ผ่านการประชุมอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนทุกภาคการศึกษา
2. การทวนสอบข้อสอบ ผ่านการประชุมอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน หรือการประเมินชิ้นงานที่นักศึกษาส่งตามที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมาย ทุกภาคการศึกษา
3. การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ผ่านการประเมินโดยนักศึกษา ทุกภาคการศึกษา
4. การทวนสอบผลการเรียนของนักศึกษา โดยการพิจารณาในที่ประชุมของคณะกรรมการวิชาการคณะทุกภาคการศึกษา

การทวนสอบผ่านการประชุมอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และการพูดคุยกับนักศึกษา ผลการทวนสอบจะสะท้อนออกมาเป็นชิ้นงาน สะท้อนเป็นผลการเรียนของนักศึกษา ดังนั้นควรนำผลการทวนสอบประเด็นข้างต้นไปวางแผนการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เป็นไปตามระบบและกลไกการบริหารหลักสูตรต่อไป

4. ด้านสหกิจศึกษา

สหกิจศึกษามีผลต่อการออกแบบหลักสูตรในลักษณะการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ Outcome-based education (OBE)

การสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาฝึกสหกิจศึกษา ดังนี้

- การสร้างความแตกต่างระหว่างฝึกสหกิจศึกษากับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- การสร้างความเข้าใจระหว่างฝึกสหกิจศึกษากับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- การฝึกสหกิจศึกษาเป็นยอมรับในการทำงานในอนาคตมากกว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- การฝึกสหกิจศึกษาสามารถฝึกสหกิจศึกษาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

ข้อจำกัดในการส่งนักศึกษาสหกิจศึกษา เนื่องจาก

- นักศึกษามีข้อมูลด้านลบจากนักศึกษารุ่นพี่เรื่องการฝึกสหกิจศึกษา ส่งผลต่อการเลือกฝึกสหกิจศึกษาของนักศึกษา
- นักศึกษามีความถนัดแตกต่างกัน ดังนั้น ควรหาข้อมูลสวัสดิการสำหรับนักศึกษาในหน่วยงานฝึกสหกิจศึกษา

- หาหน่วยฝึกสหกิจศึกษาในภาคใต้ได้ยาก เนื่องจากบางหน่วยงานฝึกสหกิจศึกษาส่วนใหญ่อยู่ภาคเหนือและภาคกลาง ดังนั้น จึงต้องเตรียมหน่วยฝึกสหกิจศึกษาให้สามารถรองรับนักศึกษาสหกิจศึกษาที่มีจำนวนมากขึ้นในอนาคต
 - การกู้ กยศ. มีผลต่อการเลือกฝึกสหกิจศึกษาของนักศึกษา
 - นักศึกษาบางคนไม่ยอมไปสหกิจศึกษา เนื่องจากกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายและการปรับตัวในการใช้ชีวิต
 - รายวิชาสหกิจศึกษาและฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีจำนวนหน่วยกิตเท่ากัน คือ 6 หน่วยกิต แต่จำนวนชั่วโมงไม่เท่ากัน คือ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 540 ชั่วโมง และสหกิจศึกษา 640 ชั่วโมง ซึ่งไม่มีความแตกต่างมากนัก
-